

Setkání s Miroslavem Soukupem.

Když na schůzce pražských problemistů koncem roku 2008 přečetl přítel Václav Kotěšovec svůj článek o Miroslavu Soukupovi, nabídl jsem se, že k tomu přidám i pár slov o svých setkáních s Miroslavem Soukupem.

Prvé setkání bylo neosobní. Šachy jsem hrál od svých klukovských let. Bylo to někdy brzy po válce, když jsem marodil a nudil se, přinesla mi matka od spořilovského knihkupce p. Štěrby šachovou knížku, abych měl co dělat. Koupila asi to, co právě měli a byla to zrovna legendární knížka Miroslava Soukupa Šachista úlohář, z roku 1944 v brožovaném vydání. Velice mne zaujala a to byl můj první krok do problémového šachu.

Druhé setkání bylo již osobní. Když Ing. Ilja Mikán odstoupil z funkce předsedy sekce kompozičního šachu ČUV ČSTV, hledala naše organizace důstojného nástupce do funkce předsedy, dlouho marně *). Vzpomněl jsem jsem si tehdy na p. Soukupa, zda by nebyl ochoten se této činnosti ujmout jako známá a kvalifikovaná osobnost problémového šachu. Jeho adresu jsem měl z dřívějšího seznamu Ing. Mikána.

Miroslav Soukup bydlel v Praze 6 - Dejvicích nad "Kulaťákem" v jedné z Úřednických ulic. (byly to Úřednické ulice I. až asi IV. viz nějseký starší plán Prahy). Byla to kolonie nízkých řadových domků se zahrádkami. Byl jsem přátelsky uvítán, ale můj návrh na vedení sekce byl odmítnut. Nanejvýše že je ochoten v některých konkrétních akcích spolupracovat. V dalším hovoru mně vyprávěl o svých koníčcích a zájmech a nutno říci, že ať dělal cokoli, ve všem vynikl. Z toho, co si po cca 30 letech ještě pamatuji, uvádím:

V mládí se Miroslav Soukup věnoval astronomii a měl největší amatérský hvězdářský dalekohled v republice. Později předsedal na problémový šach, kde složil řadu výborných úloh všech žánrů, vždy v českém stylu. Věnoval se i tehdy tzv. pohádkovému šachu.

*) Kdy Ing. Ilja Mikán odstoupil z funkce předsedy sekce problémového šachu přesně nevím, neuvádí to ani Malá encyklopedie šachu. Ale uvádí, že novým předsedou byl od r. 1978 Ing. Jaroslav Breda. Moje návštěva u M.S. se tedy uskutečnila někdy před tím.

Mimořádně významným činem bylo pak vydávání šachové literatury - převážně problémové. Každoročně před vánoce mi rozesílal svoje publikace známým našim a možná i zahraničním problemistům, i když během války to bylo zřejmě obtížné - nedoloženo. Publikace byly menších nejednotných rozměrů v malém nákladu (cca 50 - 100) výtisků, některé číslované. K této činnosti si M.S. pořídil ruční tiskárnu, vč. diagramů, naučil se s ní pracovat a sám si vytištěné knížky vázal!! Kdo by se dnes s něčím takovým patlal!! Tyto knížky jsou dnes hledány i zahraničními zájemci a to za vysoké ceny.

Svou vydavatelskou činnost, kterou provozoval celou okupací, skončil ve "svobodném státě". Z obavy před represemi tiskárnu raději zničil a se šachem skončil. Věnoval se pak snad i filatelii, měl sbírku staročítných hodin. Později se věnoval teorii chovu koček o níž napsal knihu, která pro svou kvalitu byla prý ihned rozebrána. To mně potvrdili i organizátoři výstavy koček na Brámském náměstí někdy v 80. letech, ale o psudu M.S. nic nevěděli.

Je známo, že úřednická kolonie byla zlikvidována někdy v 80. letech při stavbě konečné stanice Metra A, tehdy Leninova, dnes Dejvická stanice. Místo kolonie stojí dnes hotel Diplomat.

Kam byl M.S. v rámci této stavby přestěhován, není známo. Takže je obtížné i zjistit kde a kdy zemřel. Současná legislativa o ochraně osobních údajů znemožňuje zjistit tyto údaje legálně. Prý v rámci nějaké oficiální akce by to bylo možné. Nebo pomohli by něco zjistit šachisté? Vždyť M.S. by si jistě zpracování svých aktivit zasloužil!

Pokud si vzpomínám, M.S. se k šachu na chvíli vrátil někdy v 70. letech, kdy měl uveřejněno v tisku pár originálů, ale přesnou dobu a tituly novin si již nepamatuji. Bylo to ale i jedním z důvodů, proč jsem tehdy M.S. navštívil.

Praha, březen 2009

- ijk -

